

[Villemoes.]

rence, der, som den højtærede Udenrigsminister nu lige har omtalt, havde til Opgave at gøre yderligere Fremstød i Begrænsningen af Fabrikation og Omsætning af Opium og andre bedøvende Artikler. Denne Konferencens Arbejde resulterede i Vedtagelsen af nye, ensartede Retningslinier paa dette Omraade. Det var i Juli 1931. Den højtærede Udenrigsminister har lige nævnt for os, hvorfor det har trukket noget ud, inden vi for Danmarks Vedkommende kan naa til at ratificere Konventionen. Vi var jo repræsenteret paa denne Konference, og det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der foreligger for os, er underskrevet af Danmarks delegerede. Rigsdagsbeslutningen angaar i øvrigt ikke blot selve Konventionen, men ogsaa den dertil knyttede Undertegningsprotokol og Slutningsakt.

Som ærede Medlemmer vil vide, og som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Forslaget, er Formaalet dette: endnu mere effektivt end hidtil at begrænse Fremstillingen af Bedøvelsesmidler, saa den afpasses efter det legitime Verdensbehov for medicinske og videnskabelige Formaal, hvilket skulde kunne tilfredsstille. I Henhold til Artikel 30 i Konventionen skal denne træde i Kraft 90 Dage efter, at Generalsekretæren for Folkeforbundet har modtaget Ratifikations- eller Tiltrædelsesdokumenterne fra 25 af Folkeforbundets Medlems- eller Ikke-Medlemsstater. Deriblandt skulde 4 af følgende Stater være: Tyskland, Amerikas forenede Stater, Frankrig, Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Japan, Nederlandene, Schweiz og Tyrkiet. Den Side af Sagen var allerede i Orden for 2—3 Aar siden, vistnok i Juli 1933, og nu henstiller den højtærede Minister altsaa til os at ratificere Konventionen. Af de Bemærkninger, som ledsager Forslaget, ser man, at et meget stort Antal Stater allerede har ratificeret Konventionen, enkelte ganske vist med visse Forbehold, der dog, saa vidt jeg kan se, ikke gør meget fra eller til, naar vi paa den danske Rigsdag skal tage Standpunkt til Sagen. Jeg tror, at vi hurtigt kan give Ministeren vor Tilslutning.

Hvad angaar Lovforslaget om Fremstilling af og Handel med Opium m. m., synes jeg personlig særdeles godt om, at man vedtager en helt ny Lov, hvorefter den gældende Lov og de i Henhold til denne udstedte Bekendtgørelser fuldstændig bortfalder. Dette burde efter min Mening ske oftere, end Tilfældet almindeligvis er.

Jeg synes, der er noget upraktisk ved, at en lang Række Loves Titler begynder med Ordene: Tillæg til Lov o. s. v. eller med Ordene: Lov om Ændring i Lov o. s. v. Vi Medlemmer af Rigsdagen kan maaske nok saa nogenlunde finde os til Rette med det, men for Befolkningen som Helhed tror jeg ikke, det virker overvættets bekvemt. Derfor hilsler jeg med særlig Glæde, at man nu, hvis ellers Rigsdagen vedtager det, faar en fuldstændig ny Lov, som indeholder det nødvendige paa dette Omraade.

Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke sige ret meget om. Efter § 4 faar Ministeren Bemyndigelse til at tiltræde eventuelle Ændringer i den internationale Konventions Bestemmelser; det er muligt, at man kan give Ministeren denne Bemyndigelse, men det kan vi tale om senere. Der staar her „et narkotisk Middel“, Meningen er vel narkotiske Midler. Hvad angaar Lovforslagets §§ 5 og 6, der omhandler Overtrædelser af Loven, har jeg ikke noget at sige til Bestemmelsen om, at Overtrædelser straffes med Bøder, Hæfte eller Fængsel, og jeg har heller ikke noget at sige til Bestemmelsen om, at de paagældende Varer skal konfiskeres. Den gældende Lov af 31. Marts 1930 tager noget mildere paa det, idet den siger, at de paagældende Varer vil kunne konfiskeres. Nu bliver det altsaa foreslaaet, at det er noget, der skal ske, og jeg kan foreløbig ikke se andet, end at det maa man kunne tiltræde. Det drejer sig jo om en oplagt Forbudslov — det fremgaar tydeligt af § 1, der siger, at Fremstilling samt Ind- og Udførsel af og Handel med præpareret Opium er forbudt. I Henhold til § 2, 2det Stykke, kan Indenrigsministeren dog i særlige Tilfælde dispensere, efter at han har givet Forskrifter om Kontrol med Udøvelsen af de nævnte Virksomheder.

Man kan heldigvis, hvad ogsaa den højtærede Udenrigsminister lige sagde, gaa ud fra, at Brug eller rettere sagt Misbrug af bedøvende Midler under vore Breddegrader ikke er stor, og derfor er der heller ikke saa overdreven meget Smugleri dermed hos os. Vi hører altsaa til de Lande, for hvem Lovgivning paa dette Omraade ikke er mest paakrævet, men alligevel bør vi efter min Opfattelse fortsat være med til at støtte de internationale Bestræbelser, der er fremme for at hemme Misbrug af narkotiske Midler.

Jeg vil tillade mig ved Afslutningen af Forhandlingerne at foreslaa baade Lovforslaget og Forslaget til Rigsdagsbeslutning angaaende Ratifikation af Kon-